

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. J. Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobkyne **Š. H.**, rod. B., nar. X., bytom Š.Š., zastúpenej **JUDr. L. P.**, *advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Ž.*, proti žalovanému **Katastrálnemu úradu v Žiline**, so sídlom v Žiline, Hollého 7, za účasti **1/ A. H.**, rod. Š., nar. X., bytom Š.Š. a **2/ J. H.**, nar. X., bytom H., **o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 27. februára 2009, č. Xo-33/2008-Bo**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. decembra 2009, č. k. 20S/23/2009-55, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15. decembra 2009, č. k. 20S/23/2009-55
p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Na základe žaloby žalobkyne krajský súd preskúmal predmetné rozhodnutie žalovaného. Za nepochybne preukázané mal, že žalobkyňa na základe dedičského rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva (ďalej aj „ŠN“) v Žiline, č. k D 585/71-5 zo 16. júla 1971, právoplatného 04. augusta 1971, zdedila jednu polovicu rodinného domu súpisné č. X. v k. ú. Š., postavený na parc. č. E., k. ú. Š.. Toto rozhodnutie bolo zapísané do evidencie nehnuteľností pod položkou výkazu zmien 70/71 avšak tak, že žalobkyňa bola na základe neho zapísaná ako vlastníčka nehnuteľnosti v celosti.

Rovnako mal krajský súd za preukázané, že A. H. zdedila na základe dedičského rozhodnutia ŠN v Žiline, č. k. D 235/80-19 z 03. apríla 1980, právoplatného 23. júna 1980, jednu polovicu domu súpisné č. X. v k. ú. Š. Z identifikácie vypracovanej k dedičskému konaniu krajský súd zistil, že tento dom je postavený na parc. č. E. a evidovaný na LV č. X. s tým, že ako jeho užívateľ je vedená žalobkyňa. Na základe tohto dedičského rozhodnutia boli do evidencie nehnuteľností zapísané len prejednané pozemky, avšak jedna polovica domu súpisné č. X. už zapísaná nebola.

Krajský súd preskúmal rozhodnutie žalovaného aj z hľadiska námietky vznesenej žalobkyňou, že v obci Š. došlo k prečíslovaniu domov, a mohlo teda dôjsť k zámene medzi jednotlivými rodinnými domami. Dospel k záveru, že táto námietka nie je dôvodná, pretože potvrdením vydaným obcou Š. mal jednoznačne za preukázané, že rodinný dom so súpisným č. X. postavený na pozemku K. parc. č. X. mal pred prečíslovaním súpisné č. X.

Na základe vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného síce vychádza zo správneho právneho posúdenia, no je v časti nesprávne. Žalovaný správny orgán správe právne posúdil a rozhodol o potrebe vykonať opravu zápisu popisných informácií v časti vyznačeného podielu pre žalobkyňu, pretože tento zápis bol v rozpore s verejnou listinou, ktorá bola jeho podkladom (právoplatné dedičské rozhodnutie bývalého Štátneho notárstva v Žiline zo 16. júla 1971, č. k. D 585/71-5). Boli teda splnené podmienky na to, aby príslušný správny orgán v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam („katastrálny zákon“) opravil tento údaj tak, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v podiele $\frac{1}{2}$ k celku. Krajský súd ďalej uviedol, že tento postup správnych orgánov nemožno považovať za „nadpracú“ vedúcej katastra

v Bytči, ako namietala žalobkyňa, pretože ide o plnenie si zákonnej povinnosti vyplývajúcej katastrálnemu úradu z § 31 ods. 1 posledná veta katastrálneho zákona.

Žalovaný správny orgán však podľa názoru krajského súdu pochybil, keď v rámci konania o oprave chyby zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že okrem opravy spoluvlastníckeho podielu žalobkyne zapísal do katastra nehnuteľností ako ďalšiu podielovú spoluvlastníčku v podiele $\frac{1}{2}$ k celku A. H. na základe rozhodnutie Štátneho notárstva v Žiline z 03. apríla 1980, č. k. D 235/80-19. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že zápis vecného práva k nehnuteľnostiam na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktorým uvedené dedičské rozhodnutie jednoznačne je, nemožno vykonať postupom podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona tak, ako postupoval žalovaný, ale len záznamom podľa § 34 a nasl. katastrálneho zákona. Predmetné dedičské rozhodnutie je podľa názoru krajského súdu záznamu schopnou listinou v zmysle § 36 ods. 1 katastrálneho zákona, jeho odôvodnenie korešponduje s výrokom rozhodnutia, a preto z tohto hľadiska nič nebráni tomu, aby na jeho základe bolo do katastra nehnuteľností vyznačené podielové spoluvlastníctvo A. H. k predmetnému domu, a to v podiele $\frac{1}{2}$ k celku.

Krajský súd teda ako jediný nedostatok preskúmaného rozhodnutia žalovaného videl v tom, že o zapísaní spoluvlastníckeho podielu A. H. na dome rozhodol na základe konania o oprave chýb katastrálneho operátu, a v tomto rozsahu preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil. Zároveň mu uložil v ďalšom konaní potvrdiť rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktoré bolo aj v tomto výroku vecne správne.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c OSP a § 142 ods. 1 OSP a žalobkyňi priznal náhradu trov konania vo výške 247,26 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 OSP) odvolanie žalovaný. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zamietne žalobu žalobkyne a zaviazuje ju na náhradu trov konania.

Nestotožnil sa s názorom krajského súdu, že pani A. H. má druhý raz predložiť verejnú listinu (rozhodnutie o dedičstve) a požiadať o zápis záznamom, pretože táto verejná listina už raz na zápis predložená bola a mala byť zapísaná v celosti. Poukázal na to, že Správa katastra Bytča predmetnú listinu má uloženú v zbierke listín pre k. ú. Š. pod položkou zmien č. X. a nie je potrebné ju opätovne predkladať.

Žalovaný tiež vyjadril nesúhlas so záverom krajského súdu o nemožnosti vykonať v danej veci opravu podľa § 59 katastrálneho zákona. Na rozdiel od krajského súdu zastáva

názor, že v prípade postupu podľa § 59 katastrálneho zákona A. H. nenadobúda vlastníctvo k predmetnému domu na základe takto vykonanej opravy, pretože ho už predtým nadobudla na základe verejnej listiny - rozhodnutie o dedičstve. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2007 sp. zn. 3Sž-o-KS 109/2006, v ktorom najvyšší súd vyslovil názor, že k zmene osoby vlastníka na základe rozhodnutia o oprave chyby v katastrálnom operáte môže dôjsť, len ak chyba spočíva v rozpore s verejnou listinou, inou listinou, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Keďže v predmetnej veci chyba v katastrálnom operáte spočíva v rozpore údajov evidovaných na LV č. X., k. ú. Š., s verejnou listinou, bola Správa katastra Bytča povinná nesprávny zápis opraviť postupom podľa § 59 katastrálneho zákona, t. j. opravou chyby v katastrálnom operáte.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť, keďže z procesného hľadiska nie je daný dôvod na postup podľa § 220 OSP a nie sú ani dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku, pretože je preskúmateľný, zákonný a spravodlivý, krajský súd veľmi podrobne vyhodnotil dôkazy, čo sa prejavilo v odôvodnení rozhodnutia a tieto dôvody sú jasné a presvedčivé (§ 157 OSP). Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslila.

Stotožnila sa s názorom krajského súdu, že žalovaný nepostupoval správne, keď v rámci konania o oprave chýb v katastrálnom operáte zmenil rozhodnutie Správny katastra Bytča tak, že okrem spoluvlastníckeho podielu žalobkyne z celku na 1/2 k celku zapísal do katastra nehnuteľností rozhodnutie ŠN v Žiline, č. k. D235/80-19.

Poukázala na to, že na základe kúpnej zmluvy uzavretej 02. februára 1949 nadobudla po svojej už nebohej matke M. B., rod. Š. spoluvlastnícky podiel v 1/2 k celku na predmetnom dome súpisné č. X. postavený na parc. č. E. v k. ú. Š.. Keďže v tom čase bola maloletá, zmluvu schválil uznesením z 22. marca 1949 Okresný súd vo Veľkej Bytči ako príslušný poručenský súd. Vlastníčkou druhej polovice domu sa stala jej teta J. Š., rod. Š., ktorá ako slobodná a bezdetná umrela skôr ako matka žalobkyne, a jej jedinou dedičkou sa stala práve matka žalobkyne, o čom svedčí i predložené uznesenie Štátneho notárstva v Žiline sp. zn. D 263/64 z 15. apríla 1964. Túto druhú polovicu, ako to vyplýva z uznesenia Štátneho notárstva v Žiline, č. k. D 585/71-5 zo 16. júla 1971, následne zdedila žalobkyňa, ktorá sa tak stala výlučnou vlastníčkou domu v súčasnosti vedeného ako dom súpisné č. X. (predtým X., X.-ako to vyplýva z potvrdenia obce Š.) v k. ú. Š. zapísaný na LV č. X.. Uviedla, že len pochybením Štátneho notárstva v Žiline bol v rámci dedičstva po M. Š. prejednaný aj dom súpis. č. X. (pred prečíslovaním súpis. č. X. a X.), keďže on na dome nikdy žiaden podiel

nemal. Preto rozhodnutím štátneho notárstva v Žiline z 03. apríla 1980, č. k. D 235/80-19, podľa ktorého mala A. H. po M. Š. zdediť spoluvlastnícky podiel v 1/2 k celku na predmetnom dome, narušil právnu istotu žalobkyne ako výlučnej vlastníčky tohto domu. Rozhodnutie o tom, že A. H. je spoluvlastníčkou tohto domu je teda, podľa názoru žalobkyne, v rozpore s verejnými listinami, ktoré žalobkyňa predložila, a preto bola správa katastra povinná takýto nesprávny zápis opraviť.

Náhradu trov konania si žalobkyňa uplatnila vo výške 254,88 eura, a to za dva úkony právnej služby po 120,23 eura: poradu vo veci samej (23. februára 2010) a vyjadrenie k odvolaniu (24. februára 2010), spolu s režijným paušálom 2 x 7,21 eura.

A. H. sa stotožnila s právnym názorom žalovaného tak, ako ho uviedol vo svojom odvolaní.

J. H. písomné vyjadrenie k odvolaniu súdu nedoručil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zhodne so súdom krajským zistil, že preskúmaným rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Správy katastra Bytča z 15. apríla 2007 č. X18/2008, BY-299/2008 tak, že podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona opravuje údaje v katastrálnom operáte na liste vlastníctva číslo X. v katastrálnom území Š., konkrétne: v časti B - Vlastníci a iné oprávnené osoby, pri vlastníčke Š. H., rod. B., opravil jej spoluvlastnícky podiel z 1/1 na spoluvlastnícky podiel 1/2, titul nadobudnutia: rozhodnutie štátneho notárstva v Žiline D 585/71-70/71, zároveň v časti B - Vlastníci a iné oprávnené osoby zapísal A. H., rod. Š., dátum narodenia X., bytom Š.Š., v spoluvlastníckom podiele 1/2, titul nadobudnutia:

rozhodnutie ŠN v Žiline D 235/80. Žalovaný sa stotožnil so skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvostupňový správny orgán. Správa katastra postupovala podľa názoru žalovaného správne, keď podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona opravila spoluvlastnícky podiel Š. H. (žalobkyne) evidovaný na LV č. X. k. ú. Š. na jednu polovicu k celku, avšak súčasne mala zapísať na tento list vlastníctva A. H. v podiele jednej polovice k celku, a to na základe rozhodnutia ŠN č. D 235/80-19. Správnosť tohto názoru žalovaný odôvodnil tým, že výrok právoplatného uznesenia ŠN v Žiline o tom, že A. H. nadobúda jednu polovicu domu súpisné č. X. v Š., je záväzný okrem účastníkov i pre všetky orgány, teda aj pre správu katastra. Postup správy katastra žalovaný vyhodnotil ako správny, pretože správa katastra v súlade so zákonom pri rozhodovaní o vklade vlastníckeho práva k predmetnému domu v prospech J. H. (nadobudol od Š. H.) prihliadla aj na skutkové okolnosti a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu (§ 31 ods. 2 katastrálneho zákona), a preto bolo treba nesúlad medzi verejnými listinami a zápisom v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností opraviť.

Ako vyplýva z podaní žalobkyne a žalovaného správneho orgánu, v predmetnej veci vystupujú ako sporné dva problémy. Z hľadiska žalobkyne (a ďalších účastníkov) je to otázka, vlastníctva predmetného domu, teda či žalobkyňa je jeho vlastníčkou v celosti, alebo je spolu s A. H. jeho podielovou spoluvlastníčkou v podiele $\frac{1}{2}$ k celku (každá). Z hľadiska žalovaného ide o otázku týkajúcu sa správneho procesného postupu v zmysle katastrálneho zákona, pričom vychádza z nespornosti vlastníckeho práva A. H., ktoré by malo byť v katastri nehnuteľností vyznačené podľa názoru žalovaného postupom podľa § 59 katastrálneho zákona a podľa názoru správy katastra a krajského súdu záznamom podľa § 34 a nasl. katastrálneho zákona.

Správne orgány na úseku katastra ako aj krajský súd nemali za sporné, že žalobkyňa a A. H. sú podielovými spoluvlastníčkami predmetného domu, a to v podiele $\frac{1}{2}$ k celku. Vychádzali pritom z predložených verejných listín, rozhodnutí o dedičstve vydaných bývalým Štátnym notárstvom Žilina, ako aj oznámenia obce Š. vo vzťahu k prečíslovávaniu domov v obci. Žalovaný tiež prihliadol ku kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a jej matkou, na základe ktorej žalobkyňa nadobudla $\frac{1}{2}$ predmetného domu, avšak poukázal na to, že táto zmluva z 02. februára 1949 a následne aj rozhodnutie Štátneho notárstva v Žiline v dedičskej veci po J. Š. (tete žalobkyne z matkinej strany) z 15. apríla 1964, č. k. D 263/64 sú

zohľadnené rozhodnutí Štátneho notárstva v Žiline v dedičskej veci po M. B. (matke žalobkyne) zo 16. júla 1971, č. k. D 585/71, ako to vyplýva z jeho odôvodnenia.

Pokiaľ však žalobkyňa aj naďalej tvrdí, že je vlastníčkou predmetného domu v celosti, je vo veci potrebné podať žalobu o určenie vlastníctva k predmetnému domu. Na konanie a rozhodovanie sporov o vlastníctvo k nehnuteľnostiam je v zmysle § 7 ods. 1 OSP daná právomoc súdov. Orgány správy katastra rozhodujú o zápise vlastníckeho práva na základe predložených listín (vkladu schopných právnych úkonov a verejných listín), avšak nemajú právomoc samé vysloviť, že niekto je alebo nie je vlastníkom nehnuteľnosti, resp. nositeľom iného práva ku nej.

V predmetnej veci bolo na základe predložených listín, najmä rozhodnutie Štátneho notárstva v Žiline vo veci prejednaní dedičstva po M. Š., nar. X. a zomr. X., z 03. apríla 1980, č. k. D 235/80-19, a rozhodnutia Štátneho notárstva v Žiline vo veci prejednaní dedičstva po neb. M. B., rod. Š., nar. X. a zomr. X., zo 16. júla 1971, č. k. D 585/71-5 zistené, že žalobkyňa je v katastri nehnuteľností nesprávne zapísaná ako výlučná vlastníčka rodinného domu súpisné č. X. v obci Š., k. ú. Š., postaveného na pozemku parc. č. K. X. a zapísaného na LV č. X. vedeného v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v Žiline, Správa katastra Bytča, pričom rozhodnutie o dedičstve po M. Š. nebolo v časti týkajúcej sa domu č. X. v obci Š. nikdy do katastra nehnuteľností zapísané.

Vychádzajúc z týchto zistení Správa katastra Bytča rozhodnutím č. X 18/2008 z 15. apríla 2007 (pravdepodobne nesprávne uvedený rok - má byť 2008) podľa § 22 ods. 1, § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1 katastrálneho zákona opravila zápis v katastri nehnuteľností v súbore popisných informácií v katastrálnom území Š. pre dom č. s. X. evidovaný na parcele č. C-K. X. na vlastníčku H. Š., r. B., nar. X., bytom Š. č. 784 vedenú na liste vlastníctva č. X. z podielu 1/1 na podiel 1/2 na základe titulu nadobudnutia dedičského konania č. D 585/71-70/71. Na základe odvolania podaného žalobkyňou v správnom (katastrálnom) konaní vydal žalovaný preskúmané rozhodnutie, ktorým zmenil výrok rozhodnutie správy katastra tak, že okrem opravy vlastníckeho podielu žalobkyne na predmetnom dome rozhodol tiež o zapísaní A. H. ako jeho podielovej spoluvlastníčky v podiele 1/2 k celku titulom rozhodnutie Štátneho notárstva v Žiline č. D 235/80.

Paragraf 59 katastrálneho zákona upravuje postup orgánu katastra v prípade zistenia chyby v katastrálnom operáte spočívajúcej najmä v nezrovnalostiach medzi údajmi katastra a listinami, ktoré sú podkladom pre zápis údajov. O oprave chýb týkajúcich sa údajov zapísaných na liste vlastníctva vydá príslušná správa katastra rozhodnutie s náležitosťami podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní („správny poriadok“), proti ktorému je prípustné odvolanie. Oprava chýb v katastrálnom operáte, ako uviedol tiež žalovaný v odvolaní, nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. Výnimkou sú situácie, kedy ide o opravu chyby spočívajúcej v rozpore údajov s verejnou listinou alebo inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo výsledkami revízie údajov katastra, alebo ak sa preukáže opak zápisu vlastníckych alebo iných práv k nehnuteľnostiam, ktoré boli vykonané podľa predchádzajúcich právnych úprav (do 31. decembra 1992).

Záznam ako forma rozhodnutia o zápise vlastníckeho alebo iného práva k nehnuteľnostiam (§ 34 až § 37 katastrálneho zákona) rovnako nemá vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv k nehnuteľnostiam, t. j. nemá konštitutívne účinky. Má len evidenčný charakter, pričom práva k nehnuteľnostiam, ktoré majú byť touto formou zapísané do katastra nehnuteľností existujú bez ohľadu na skutočnosť, že dovtedy v katastri zapísané neboli. Katastrálny zákon zároveň ustanovuje, na základe akých skutočností vznikajú práva k nehnuteľnostiam zapisované do katastra záznamom. Typickými záznamovými listinami sú rozhodnutia súdu o dedičstve, rozsudky súdu, rozhodnutia štátnych orgánov, akými sú napríklad kolaudačné rozhodnutie, stavebné povolenie, rozhodnutie o vyvlastnení, rozhodnutie o zmene druhu pozemku, ďalej sú to tiež delimitačné protokoly.

Hoci ani jeden z uvedených úkonov katastra nezakladá vlastnícke alebo iné právo k nehnuteľnosti, použitie každého z nich je v zákone vymedzené. V zásade, ak orgán katastra vykonáva zápis údajov na základe ešte nezapísanej listiny, vykoná ho záznamom podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona. V prípade, že ide o nezrovnalosť už zapísaných údajov s listinou, na základe ktorej boli tieto údaje už zapísané, vykoná orgán katastra opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona. Nemôže však ako chybu zapísaných údajov postupom podľa § 59 katastrálneho zákona opraviť list vlastníctva tak, že naň na základe ešte nezapísanej listiny zapíše nový údaj v časti B listu vlastníctva. Takýmto postupom by však mohol upraviť spoluvlastnícky podiel už zapísanej osoby, alebo

jej označenie, ak sú v rozpore s listinami, na základe ktorých bola daná osoba zapísaná ako vlastník danej nehnuteľnosti, respektíve ako nositeľ iných práv zapisovaných do katastra nehnuteľností k danej nehnuteľnosti.

Správa katastra preto správne postupom podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona opravila nesporný spoluvlastnícky podiel žalobkyne na predmetnom dome, čo v konečnom dôsledku nespornili ani žalovaný a ani krajský súd.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Žiline postupoval správne, keď rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a preto odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa teda stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že správny postup orgánom katastra v danej veci je taký, že konaním o oprave chýb v údajoch katastrálneho operátu sa rozhodne o oprave vyznačeného spoluvlastníckeho podielu žalobkyne na predmetnom dome a následne bude záznamom ako druhá podielová spoluvlastníčka v 1/2 k celku na liste vyznačená A. H.. Čo sa týka žalobkyňou predloženej darovacej zmluvy a ďalších listín, je nevyhnutné, aby si v prípade, že trvá na tom, že je výlučnou vlastníčkou celého domu, uplatnila svoje právo cestou žaloby o určenie vlastníctva v občianskoprávnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež považuje za potrebné uviesť, že nie je možné pokračovať v konaní o vklade vlastníckeho práva k predmetnému domu na základe darovacej zmluvy zo 17. januára 2008 uzavretej medzi žalobkyňou a jej synom J. H., pretože vlastnícke právo k polovici predmetného domu je sporné.

Hoci žalovaný ako odvolateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a žalobkyňi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej ich nepriznal, pretože dôvody, pre ktoré žiadala odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť, nie sú v prejednávanej veci právne relevantné, čo v danej veci považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 OSP, spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k veta druhá OSP).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková